РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2019/2026 НА СЪВЕТА

от 21 ноември 2019 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), и по-специално член 397 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Директива 2006/112/ЕО беше изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета ([2]), която, наред с другото, разшири обхвата на специалните режими за неустановени данъчнозадължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължени лица, като включи в него всички видове услуги, както и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. С Директива (ЕС) 2017/2455 бяха въведени също така някои разпоредби за данъчнозадължените лица, улесняващи доставките на стоки или услуги, извършвани от други данъчнозадължени лица, чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства.

(2) Подробните разпоредби за прилагането на тези специални режими, установени в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета ([3]), следва да бъдат актуализирани след разширяването на обхвата им.

(3) Определенията за „вътреобщностни дистанционни продажби на стоки“ и „дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави“ в Директива 2006/112/ЕО обхващат и доставки на стоки, когато доставчикът се намесва непряко в тяхното изпращане или превоз до клиента. Следователно, за да се гарантира правилното и единно прилагане на тези определения в различните държави членки и с цел да се повиши правната сигурност както за икономическите оператори, така и за данъчните администрации, е необходимо да се изясни и определи понятието „непряко“ в този контекст.

(4) За да се осигури единното прилагане във всички държави членки на разпоредбите относно данъчнозадължените лица, улесняващи доставките на стоки и услуги в Общността, и да се подобри правната сигурност за данъчнозадължените лица по отношение на правилата за данъка върху добавената стойност (ДДС), както и за данъчните администрации, които са отговорни за прилагането на тези правила, е необходимо да се уточни значението на понятието „улеснява“, а също и да се изясни в кои случаи не се смята, че данъчнозадължено лице улеснява доставки на стоки или услуги посредством електронен интерфейс.

([1]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

([2]) Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

([3]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

(5) За да се осигури единното прилагане на правилата за ДДС, е необходимо ясно да се определи моментът, в който плащането от клиента може да се счита за прието, за да се определи в кой данъчен период трябва да бъдат декларирани доставките от данъчнозадължени лица, улесняващи доставки на стоки в Общността чрез използването на електронен интерфейс, или от всяко данъчнозадължено лице, което се ползва от специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави.

(6) Необходимо е да се определи какъв вид информация следва да се съхранява в регистрите на данъчнозадължените лица, улесняващи доставките на стоки и услуги в Общността посредством електронен интерфейс. С оглед на това трябва да се вземе предвид естеството на информацията, с която разполагат тези данъчнозадължени лица, нейното значение за данъчните администрации, както и изискването отчетността и воденето на регистри да са пропорционални, за да бъдат спазени правата и задълженията, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([4]).

(7) За данъчнозадължено лице, улесняващо някои доставки на стоки в Общността чрез използването на електронен интерфейс, се счита, че самото то е получило и доставило стоките и е задължено да плати ДДС върху тези доставки. Важно е да се отбележи, че за да декларира и плати правилния размер на дължимия ДДС, това данъчнозадължено лице може да е зависимо от точността на информацията, предоставена от доставчиците, които продават стоки чрез електронния интерфейс. Поради това е разумно да се предвиди, че когато се установи, че получената информация е погрешна, такова данъчнозадължено лице не носи отговорност за ДДС, чийто размер надвишава размера на ДДС, който то декларира и плаща за тези стоки, когато то е в състояние да докаже, че не е знаело и не е могло да знае, че получената информация е била погрешна. Това следва да позволи на държавите членки да освободят данъчнозадължените лица от допълнителни задължения по ДДС, когато те действат добросъвестно.

(8) С цел да се намали административната тежест за данъчнозадължените лица, улесняващи някои доставки на стоки в Общността чрез използването на електронен интерфейс, е уместно те да бъдат освободени от тежестта да доказват статуса на продавача и на клиента. Поради това следва да бъдат въведени някои оборими презумпции, с които доставчиците, продаващи стоки чрез този електронен интерфейс, се считат за данъчнозадължени лица, а техните клиенти — за данъчно незадължени лица.

(9) За да се избегнат неясноти, е необходимо да се уточни, че идентификационният номер, даден на посредник, действащ от името и за сметка на данъчнозадължено лице, използващо режима при внос, представлява разрешение, което му позволява да действа като посредник, и не може да бъде използвано от посредника да декларира ДДС върху облагаемите доставки, които той извършва сам.

(10) Разпоредбата, изключваща данъчнозадължено лице, което доброволно е прекратило използването на специален режим, от повторен достъп до този специален режим за период от две календарни тримесечия, не се смята за полезна от държавите членки и може да създаде допълнителни тежести за съответното данъчнозадължено лице. Ето защо тази разпоредба следва да бъде премахната.

(11) За да се ограничи въздействието на информационните технологии върху начина, по който трябва да се правят корекции по предходни справки-декларации за ДДС в рамките на специалните режими, е за предпочитане да се предвиди корекциите в дадена справка-декларация за ДДС за данъчни периоди, предхождащи датата, от която държавите членки трябва да започнат да прилагат национални мерки, за да се съобразят с членове 2 и 3 от Директива (ЕС) 2017/2455, да стават чрез изменения на тази справка-декларация. Освен това, тъй като корекциите по предходни справки-декларации за ДДС ще трябва да се правят в последваща справка-декларация за данъчни периоди, считано от 1 януари 2021 г., данъчнозадължените лица, изключени от специалния режим, вече няма да могат да правят корекции в последваща справка-декларация. Вследствие на това е необходимо да се предвиди, че такива корекции следва да се уреждат пряко при данъчните органи на съответните държави членки по потребление.

(12) Тъй като името на клиента трябва да се съхранява в регистрите на данъчнозадълженото лице, което използва специален режим, само ако е известно на това данъчнозадължено лице, тъй като не е необходимо, за да се определи държавата членка, в която доставката подлежи на облагане с ДДС, и тъй като може да породи проблеми, свързани със защитата на данните, вече не е необходимо името на клиента да се вписва в регистрите, които следва да се водят от данъчнозадължените лица, ползващи специален режим. Въпреки това, за да се улесни контролът на доставките на стоки, обхванати от специален режим, е необходимо сред данните, които следва да се съхраняват от данъчнозадължените лица, да се включи информация за връщането на стоки, както и номерата на пратките или доставките.

([4]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(13) За да се осигури съгласуваност между, от една страна, специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос и, от друга страна, митническите разпоредби за разсрочено плащане на митата и задълженията на лицето, което представя стоките на митницата, и за да се гарантира правилното плащане на ДДС при внос, когато се използва този режим, следва да се уточни, че спрямо ежемесечното плащане на ДДС при внос в рамките на специалния режим биха могли да се приложат нормалните условия по силата на митническото право за разрешаване на разсрочено плащане на вносното мито. Освен това следва да се уточни, че прилагането на специалния режим не задължава държавите членки да изискват от лицето, което представя стоките на митницата, да бъде упълномощено от лицето, за което стоките са предназначени, да представи стоките на митницата от негово име.

(14) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 се изменя, както следва:

1) Глава IV се изменя, както следва:

а) заглавието на глава IV се заменя със следното:

„**ОБЛАГАЕМИ ДОСТАВКИ**

(ДЯЛ IV ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО)

РАЗДЕЛ 1

Доставка на стоки

(членове 14—19 от Директива 2006/112/ЕО)“;

б) вмъкват се следните членове:

„*Член 5а*

За целите на прилагането на член 14, параграф 4 от Директива 2006/112/ЕО стоките се считат за изпратени или превозени от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или превоза на стоките, по-конкретно в следните случаи:

а) когато изпращането или превозът на стоките е възложен от доставчика за подизпълнение от трета страна, която доставя стоките до клиента;

б) когато изпращането или превозът на стоките се осигурява от трета страна, но доставчикът поема или пълна, или частична отговорност за доставянето на стоките до клиента;

в) когато доставчикът фактурира и събира таксата за превоз от клиента и след това я превежда на трета страна, която ще организира изпращането или превоза на стоките;

г) когато доставчикът популяризира по какъвто и да е начин услугите за доставка на трета страна пред клиента, свързва клиента и трета страна или предоставя по друг начин на трета страна информацията, необходима за доставянето на стоките до клиента.

Стоките обаче не се считат за изпратени или превозени от доставчика или от негово име, когато клиентът сам превозва тези стоки или когато клиентът организира доставянето на стоките чрез трета страна, а доставчикът не се намесва пряко или непряко да осигурява или да помага за организирането на изпращането или превоза на тези стоки.

Член 5б

За целите на прилагането на член 14а от Директива 2006/112/ЕО с термина „улеснява“ се означава използването на електронен интерфейс, който позволява на клиент и на доставчик, предлагащ стоки за продажба посредством електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс.

Данъчнозадълженото лице обаче не улеснява доставката на стоки, когато са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

а) данъчнозадълженото лице не определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката на стоки;

б) данъчнозадълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане;

в) данъчнозадълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с поръчката или доставянето на стоките.

Член 14а от Директива 2006/112/ЕО не се прилага към данъчнозадължено лице, което предоставя само което и да е от следните:

а) обработката на плащания във връзка с доставката на стоки;

б) обявяването за продажба или рекламирането на стоките;

в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, където стоките се предлагат за продажба, без по-нататъшна намеса в доставката.

Член 5в

За целите на прилагането на член 14а от Директива 2006/112/ЕО данъчнозадължено лице, за което се смята, че самото то е получило и доставило стоките, не носи отговорност за плащането на ДДС над размер, надвишаващ декларирания и платен от него ДДС върху тези доставки, когато са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

а) данъчнозадълженото лице е зависимо от информацията, подадена от доставчиците, които продават стоки чрез електронен интерфейс, или от други трети страни, за да декларира и плати правилния размер на ДДС върху тези доставки;

б) информацията, посочена в буква а), е погрешна;

в) данъчнозадълженото лице може да докаже, че не е знаело и не е могло да знае, че информацията е неточна.

Член 5г

Освен ако не разполага с информация за противното, данъчнозадълженото лице, за което се счита, че е получило и доставило стоките в съответствие с член 14а от Директива 2006/112/ЕО, третира:

а) лицето, което продава стоки чрез електронен интерфейс, като данъчнозадължено лице;

б) лицето, което купува тези стоки, като данъчно незадължено лице“;

в) преди член 6 се вмъква следното заглавие:

„*РАЗДЕЛ 2*

Доставка на услуги

(членове 24—29 от Директива 2006/112/ЕО)“;

2) Член 14 се заличава;

3) Вмъква се следната глава:

„ГЛАВА Va

ДАНЪЧНО СЪБИТИЕ И ИЗИСКУЕМОСТ НА ДДС

(ДЯЛ VI ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО)

Член 41а

За целите на прилагането на член 66а от Директива 2006/112/ЕО моментът на приемане на плащането означава моментът, в който потвърждението за плащането, съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от клиента, е получено от доставчика или от името на доставчика, продаващ стоки посредством електронния интерфейс, независимо кога е извършено действителното парично плащане, което от двете настъпи по-рано.“;

4) В глава X се вмъква следният раздел:

„*РАЗДЕЛ 1б*

Счетоводна отчетност

(членове 241—249 от Директива 2006/112/ЕО)

Член 54б

1. За целите на прилагането на член 242а от Директива 2006/112/ЕО с термина „улеснява“ се означава използването на електронен интерфейс, който позволява на клиент и на доставчик, предлагащи услуги или стоки за продажба посредством електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки или услуги чрез този електронен интерфейс.

Терминът „улеснява“ обаче не обхваща доставката на стоки или услуги, когато са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

а) данъчнозадълженото лице не определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката;

б) данъчнозадълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане;

в) данъчнозадълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с поръчката или доставянето на стоките или с доставката на услугите.

2. За целите на прилагането на член 242а от Директива 2006/112/ЕО терминът „улеснява“ не обхваща случаите, в които данъчнозадълженото лице само осигурява което и да е от следните:

а) обработката на плащания във връзка с доставката на стоки или услуги;

б) обявяването за продажба или реклама на стоките или услугите;

в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, където се предлагат стоките или услугите, без по-нататъшна намеса в доставката.

Член 54в

1. Данъчнозадълженото лице, посочено в член 242а от Директива 2006/112/ЕО, води изброените по-долу регистри във връзка с доставките, когато се счита, че самото то е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а от Директива 2006/112/ЕО или когато участва в доставките на услуги, извършвани по електронен път, при които се счита, че действа от свое име в съответствие с член 9а от настоящия регламент:

а) регистъра, посочен в член 63в от настоящия регламент, когато данъчнозадълженото лице е избрало да прилага един от специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО;

б) регистъра, посочен в член 242 от Директива 2006/112/ЕО, когато данъчнозадълженото лице не е избрало да прилага един от специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО.

2. Данъчнозадълженото лице, посочено в член 242а от Директива 2006/112/ЕО, съхранява следната информация по отношение на доставките, различни от посочените в параграф 1:

а) името, пощенския адрес и електронния адрес или уебсайта на доставчика, чиито доставки се улесняват чрез използването на електронен интерфейс, и ако е приложимо:

i) идентификационния номер за целите на ДДС или националния данъчен номер на доставчика;

ii) номера на банковата сметка или номера на виртуалната сметка на доставчика;

б) описание на стоките, стойността им, мястото, където завършва изпращането или превозът на стоките, както и момента на доставката и, ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката;

в) описание на услугите, тяхната стойност, информация, позволяваща да се установи мястото на доставка и моментът на доставка и, ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката.“;

5) Раздел 2 от глава XI се заменя със следното:

„*РАЗДЕЛ 2*

Специални режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни доставки на стоки

(членове 358—369ч от Директива 2006/112/ЕО)

Подраздел 1

Определения

Член 57а

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

1) „режим извън Съюза“ означава специалният режим за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, които не са установени в рамките на Общността, както е посочено в дял XII, глава 6, раздел 2 от Директива 2006/112/ЕО;

2) „режим в Съюза“ означава специалният режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, за доставки на стоки в рамките на дадена държава членка, направени чрез електронни интерфейси за улесняване на тези доставки, и за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление, както е предвидено в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО;

3) „режим при внос“ означава специалният режим за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави, както е посочено в дял XII, глава 6, раздел 4 от Директива 2006/112/ЕО;

4) „специален режим“ означава „режимът извън Съюза“, „режимът в Съюза“ или „режимът при внос“ в зависимост от контекста;

5) „данъчнозадължено лице“ означава данъчнозадължено лице по член 359 от Директива 2006/112/ЕО, което има разрешение да използва режима извън Съюза, данъчнозадължено лице по член 369б от същата директива, което има разрешение да използва режима в Съюза или данъчнозадължено лице по член 369м от същата директива, което има разрешение да използва режима при внос;

6) „посредник“ означава лице съгласно определението в член 369л, втора алинея, точка 2 от Директива 2006/112/ЕО.

Подраздел 2

Прилагане на режима в Съюза

Член 57б

(заличено)

Подраздел 3

Обхват на режима в Съюза

Член 57в

Режимът в Съюза не се прилага за услуги, предоставени в държава членка, в която данъчнозадълженото лице е установило стопанската си дейност или има постоянен обект. Доставката на тези услуги се декларира пред компетентните данъчни органи на тази държава членка в справка-декларацията за ДДС, както е предвидено в член 250 от Директива 2006/112/ЕО.

Подраздел 4

Идентификация

Член 57г

1. Когато данъчнозадължено лице информира държавата членка по идентификация, че възнамерява да използва режима в Съюза или режима извън Съюза, този специален режим се прилага от първия ден на следващото календарно тримесечие.

Въпреки това, когато първата доставка на стоки или услуги в рамките на режима в Съюза или режима извън Съюза се извършва преди посочената дата, специалният режим се прилага от датата на тази първа доставка, при условие че данъчнозадълженото лице информира държавата членка по идентификация за започването на дейностите, които са в обхвата на специалния режим, не по-късно от десетия ден на месеца, следващ тази първа доставка.

2. Когато данъчнозадължено лице или посредник, действащ от негово име, информира държавата членка по идентификация, че възнамерява да използва режима при внос, този специален режим се прилага от деня, в който на данъчнозадълженото лице или на посредника е определен индивидуален идентификационен номер по ДДС за режим при внос, както е предвидено в член 369р, параграфи 1 и 3 от Директива 2006/112/ЕО.

Член 57д

Държавата членка по идентификация идентифицира данъчнозадълженото лице, използващо режима в Съюза, въз основа на идентификационния му номер за целите на ДДС, посочен в членове 214 и 215 от Директива 2006/112/ЕО.

Индивидуалният идентификационен номер, определен на посредник съгласно член 369р, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, му позволява да действа като посредник от името на данъчнозадължените лица, използващи режима при внос. Този номер обаче не може да се използва от посредника за деклариране на ДДС върху облагаеми доставки.

Член 57е

1. Когато данъчнозадължено лице, използващо режима в Съюза, престане да отговаря на условията, предвидени в определението съгласно член 369а, точка 2 от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка, в която това лице е било идентифицирано, престава да бъде държавата членка по идентификация.

Въпреки това ако данъчнозадълженото лице все още отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим, и за да продължи да използва този режим, то посочва като нова държава членка по идентификация държавата членка, в която е установило стопанската си дейност, или, ако не е установило стопанската си дейност в рамките на Общността — държава членка, в която има постоянен обект. Когато данъчнозадълженото лице, използващо режима в Съюза за доставката на стоки, не е установено в Общността, то посочва като нова държава членка по идентификация държавата членка, от която то изпраща или превозва стоките.

Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно втора алинея, тази промяна се прилага от датата, на която мястото на установяване на стопанска дейност или постоянния обект на данъчнозадълженото лице престане да бъде в държавата членка, посочена преди това като държава членка по идентификация, или от датата, на която данъчнозадълженото лице спира да изпраща или превозва стоки от тази държава членка.

2. Когато данъчнозадължено лице, използващо режима при внос, или посредник, действащ от негово име, престане да отговаря на условията, предвидени в член 369л, втора алинея, точка 3, букви б)—д) от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка, в която това лице е било идентифицирано, престава да бъде държавата членка по идентификация.

Ако данъчнозадълженото лице или неговият посредник все още отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим, и за да продължи да използва този режим, то посочва като нова държава членка по идентификация държавата членка, в която е установило стопанската си дейност, или, ако не е установило стопанската си дейност в рамките на Общността — държава членка, в която има постоянен обект.

Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно втора алинея, тази промяна се прилага от датата, на която мястото на установяване на стопанската дейност или постоянния обект на данъчнозадълженото лице или на неговия посредник престане да бъде в държавата членка, посочена преди това като държавата членка по идентификация.

Член 57ж

1. Данъчнозадължено лице, използващо режима в Съюза или режима извън Съюза, може да спре да използва тези специални режими независимо дали продължава да предоставя стоки или услуги, които могат да бъдат обхванати от тези специални режими. Данъчнозадълженото лице информира държавата членка по идентификация най-малко 15 дни преди края на календарното тримесечие преди тримесечието, от което възнамерява да преустанови използването на режима. Преустановяването поражда действие от първия ден на следващото календарно тримесечие.

Задълженията по ДДС, свързани с доставки на стоки или услуги, възникващи след датата, на която преустановяването е породило действие, се погасяват пряко пред данъчните органи на съответната държава членка по потребление.

2. Данъчнозадължено лице, използващо режима при внос, може да спре да използва въпросния режим, независимо от това дали то продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, информира държавата членка по идентификация най-малко 15 дни преди края на месеца, предшестващ месеца, от който възнамерява да преустанови използването на режима. Преустановяването поражда действие от първия ден на следващия месец, а данъчнозадълженото лице губи правото да използва режима за доставки, извършени от този ден нататък.

Подраздел 5

Задължения за докладване

Член 57з

1. Не по-късно от десетия ден на следващия месец данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, информира по електронен път държавата членка по идентификация за всяко от следните:

а) преустановяването на дейностите му, попадащи в обхвата на специален режим;

б) всякакви промени на дейностите му, попадащи в обхвата на специален режим, при които то вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим;

в) всякакви промени на информацията, предоставена до този момент на държавата членка по идентификация.

2. Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно член 57е, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, информира за промяната двете съответни държави членки не по-късно от десетия ден на месеца, следващ тази промяна. То съобщава на новата държава членка по идентификация регистрационните данни, които се изискват, когато данъчнозадължено лице използва специален режим за първи път.

Подраздел 6

Изключване

Член 58

1. Когато данъчнозадължено лице, което използва един от специалните режими, отговаря на един или повече от критериите за изключване, посочени в член 369д, или за заличаване от регистъра за идентификация, предвиден в член 363 или в член 369с, параграфи 1 и 3 от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка по идентификация изключва това данъчнозадължено лице от този режим.

Единствено държавата членка по идентификация може да изключи данъчнозадължено лице от един от специалните режими.

Държавата членка по идентификация взема своето решение за изключване или заличаване въз основа на всяка налична информация, включително информация, предоставена от всяка друга държава членка.

2. Изключването на данъчнозадължено лице от режима извън Съюза или режима в Съюза поражда действие от първия ден на календарното тримесечие, следващо датата, на която решението за изключването е било изпратено по електронен път на данъчнозадълженото лице. Когато обаче изключването е вследствие на промяна на мястото на установяване на стопанска дейност или на постоянния обект, или на мястото, от което започва изпращането или превоза на стоките, изключването поражда действие от датата на промяната.

3. Изключването на данъчнозадължено лице от режима при внос поражда действие от първия ден на месеца, следващ датата, на която решението за изключването е било изпратено по електронен път на данъчнозадълженото лице, с изключение на следните случаи:

а) когато изключването е вследствие на промяна на неговото място на установяване на стопанска дейност или на неговия постоянен обект — в този случай изключването поражда действие от датата на промяната;

б) когато изключването се дължи на системно неспазване на правилата на този режим — в този случай изключването поражда действие от деня след датата, на която решението за изключването е било изпратено по електронен път на данъчнозадълженото лице.

4. С изключение на случаите, които попадат в обхвата на параграф 3, буква б), индивидуалният идентификационен номер за целите на ДДС, определен за използването на режима при внос, остава валиден за периода, необходим за вноса на стоки, които са били доставени преди датата на изключване, което обаче не може да надвишава два месеца, считано от тази дата.

5. Когато даден посредник отговаря на един от критериите за заличаване, предвиден в член 369c, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка по идентификация заличава посредника от регистъра за идентификация и изключва данъчнозадължените лица, представлявани от въпросния посредник, от режима при внос.

Единствено държавата членка по идентификация може да заличава посредници от регистъра за идентификация.

Държавата членка по идентификация взема своето решение за заличаване въз основа на всяка налична информация, включително информация, предоставена от всяка друга държава членка.

Заличаването на посредник от регистъра за идентификация поражда действие от първия ден на месеца, следващ датата, на която решението за заличаването е било изпратено по електронен път на посредника и на данъчнозадължените лица, които той представлява, с изключение на следните случаи:

а) когато заличаването е вследствие на промяна на неговото място на установяване на стопанска дейност или на неговия постоянен обект — в този случай заличаването поражда действие от датата на промяната;

б) когато заличаването на посредника се дължи на системно неспазване на правилата на режима при внос — в този случай заличаването поражда действие от деня след датата, на която решението за заличаването е било изпратено по електронен път на посредника и на данъчнозадължените лица, които той представлява.

Член 58а

Когато данъчнозадължено лице, което използва специален режим, не е доставяло стоки или услуги в обхвата от този режим в нито една държава членка по потребление в продължение на две години, се смята, че облагаемите му дейности по смисъла съответно на член 363, буква б), член 369д, буква б), член 369c, параграф 1, буква б) или член 369c, параграф 3, буква б) от Директива 2006/112/ЕО са преустановени. Това преустановяване не му пречи да използва специален режим, когато отново започне да извършва дейностите си, попадащи в обхвата на който и да било от режимите.

Член 58б

1. Когато данъчнозадължено лице е изключено от един от специалните режими за системно неспазване на правилата, свързани с този режим, то остава изключено от използването на който и да е от специалните режими в която и да било държава членка за период от две години след периода за деклариране, през който данъчнозадълженото лице е било изключено.

Първа алинея обаче не се прилага по отношение на режима при внос, когато изключването се дължи на системно неспазване на правилата от страна на посредника, действащ от името на данъчнозадълженото лице.

Когато даден посредник е заличен от регистъра за идентификация за системно неспазване на правилата на режима при внос, той няма право да действа като посредник за срок от две години след месеца, през който е бил заличен от регистъра.

2. Счита се, че дадено данъчнозадължено лице или даден посредник системно не спазват правилата, свързани с някой от специалните режими, по смисъла на член 363, буква г), член 369д, буква г), член 369c, параграф 1, буква г), член 369c, параграф 2, буква в) или член 369c, параграф 3, буква г) от Директива 2006/112/ЕО, най-малко в следните случаи:

а) когато съгласно член 60а държавата членка по идентификация е издавала напомняния на данъчнозадълженото лице или на посредника, действащ от негово име, за последните три предходни периода за деклариране и за всеки от тези периоди справка-декларацията за ДДС не е била подадена в срок от десет дни след изпращането на напомнянето;

б) когато съгласно член 63а държавата членка по идентификация е издавала напомняния на данъчнозадълженото лице или на посредника, действащ от негово име, за последните три предходни периода за деклариране и пълният размер декларирания ДДС не е платен от лицето или от действащ от негово име посредник за всеки един от тези периоди за деклариране в срок от десет дни след изпращането на напомнянето, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 EUR за всеки период за деклариране;

в) когато след поискване от държавата членка по идентификация и един месец след последващо напомняне от държавата членка по идентификация, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, не е успял да предостави по електронен път достъп до регистрите, посочени в членове 369, 369к и 369ч от Директива 2006/112/ЕО.

Член 58в

Данъчнозадължено лице, което е изключено от режима извън Съюза или режима в Съюза, погасява всички задължения по ДДС, свързани с доставки на стоки или услуги, възникващи след датата, на която изключването е породило действие, пряко пред данъчните органи на съответната държава членка по потребление.

Подраздел 7

Справка-декларация за ДДС

Член 59

1. Всеки период за деклариране по смисъла на член 364, член 369е или член 369т от Директива 2006/112/ЕО е самостоятелен период за деклариране.

2. Когато в съответствие с член 57г, параграф 1, втора алинея режимът в Съюза или режимът извън Съюза се прилага от датата на първата доставка, данъчнозадълженото лице подава отделна справка-декларация за ДДС за календарното тримесечие, през което е извършена първата доставка.

3. Когато данъчнозадължено лице е регистрирано по режима в Съюза и режима извън Съюза в даден период за деклариране, то подава справки-декларации за ДДС и прави съответните плащания в държавите членки по идентификация за всеки режим по отношение на доставките, осъществени по време на включените в този режим периоди.

4. Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно член 57е след първия ден на съответния период за деклариране, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справки-декларации за ДДС и прави съответните плащания както в старата, така и в новата държава членка по идентификация, като включва осъществените доставки през съответните периоди, през които държавите членки са били държавата членка по идентификация.

Член 59а

Когато данъчнозадължено лице, използващо специален режим, не е извършило доставки на стоки или услуги съгласно този режим през даден период за деклариране в никоя от държавите членки по потребление и не е необходимо да направи корекции по отношение на предходни декларации, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справка-декларация за ДДС, в която се посочва, че не са извършвани доставки през този период (нулева справка-декларация за ДДС).

Член 60

Сумите в справки-декларациите за ДДС, съставени по специалните режими, не се закръглят нагоре или надолу до най-близкото цяло число в съответната парична единица. Посочва се и се превежда точната сума на ДДС.

Член 60а

Когато дадена справка-декларация за ДДС не е подадена съгласно член 364, член 369е или член 369т от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка по идентификация напомня по електронен път на данъчнозадължените лица или на посредниците, действащи от тяхно име, за задължението им да подадат справка-декларация. Държавата членка по идентификация издава напомняне на десетия ден след деня, в който справка-декларацията е следвало да бъде подадена, и информира другите държави членки по електронен път, че е издадено напомняне.

За всички последващи напомняния и стъпки, предприети за определяне и за събиране на ДДС, е отговорна съответната държава членка по потребление.

Независимо от издадените напомняния и предприетите стъпки от държавата членка по потребление, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справка-декларацията за ДДС в държавата членка по идентификация.

Член 61

1. След подаването на справка-декларацията за ДДС за периоди до последния период за деклариране през 2020 г. включително, промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез изменения на посочената справка-декларация, а не чрез корекции в последваща справка-декларация.

След подаването на справка-декларация за периоди от първия период за деклариране през 2021 г. промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез корекции в последваща справка-декларация.

2. Измененията, посочени в параграф 1, се подават по електронен път до държавата членка по идентификация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация.

Това обаче не засяга правилата за изчисления и изменения на държавата членка по потребление.

Член 61а

1. Данъчнозадължено лице или действащ от негово име посредник подава последната справка-декларация за ДДС и всички подадени със закъснение предходни справки-декларации и съответстващите им плащания в държавата членка, която е била държава членка по идентификация при преустановяването, изключването или промяната, когато то:

а) престане да използва един от специалните режими;

б) е изключено от един от специалните режими;

в) промени държавата членка по идентификация в съответствие с член 57е.

Всички корекции на последната справка-декларация и предходни справки-декларации, които са се наложили след подаването на последната справка-декларация, се уреждат пряко при данъчните органи на съответната държава членка по потребление.

2. По отношение на всички данъчнозадължени лица, от чието име действа, посредникът предава последните справки-декларации за ДДС и всички подадени със закъснение предходни справки-декларации и съответстващите им плащания в държавата членка, която е била държава членка по идентификация преди заличаването или промяната, когато той:

а) е заличен от регистъра за идентификация;

б) промени държавата членка по идентификация в съответствие с член 57е, параграф 2.

Всички корекции на последната справка-декларация и предходни справки-декларации, които са се наложили след подаване на последната справка-декларация, се уреждат пряко при данъчните органи на съответната държава членка по потребление.

Подраздел 7а

Режим при внос — данъчно събитие

Член 61б

За целите на прилагането на член 369н от Директива 2006/112/ЕО моментът на приемане на плащането означава моментът, в който потвърждението за плащането, съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от клиента, е получено от данъчнозадълженото лице или от името на данъчнозадълженото лице, използващо режима при внос, независимо кога е извършено действителното парично плащане, което от двете настъпи по-рано.

Подраздел 8

Валута

Член 61в

Когато държава членка по идентификация, чиято валута не е еврото, постанови, че справки-декларациите за ДДС трябва да се изготвят в нейната национална валута, това се прилага за справки-декларации за ДДС на всички данъчнозадължени лица, които използват специалните режими.

Подраздел 9

Плащания

Член 62

Без да се засягат член 63а, трета алинея и член 63б, данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, извършва всички плащания в държавата членка по идентификация.

Плащанията на ДДС, извършени от данъчнозадълженото лице или от посредника, действащ от негово име, съгласно член 367, член 369и или член 369х от Директива 2006/112/ЕО, се отнасят за справка-декларацията за ДДС, подадена в съответствие с член 364, член 369е или член 369т от посочената директива. Всички последващи корекции на платените суми се извършват от данъчнозадълженото лице или от посредника, действащ от негово име, само с посочване на тази справка-декларация и не могат да бъдат отнасяни до друга справка-декларация или да бъдат извършвани по последваща справка-декларация. Всяко плащане се отнася до референтния номер на конкретната справка-декларация.

Член 63

Държавата членка по идентификация, получила по-голям размер от сумата, получена като резултат по подадената съгласно член 364, член 369е или член 369т от Директива 2006/112/ЕО справка-декларация за ДДС, възстановява надвнесената сума пряко на съответното данъчнозадължено лице или на посредника, действащ от негово име.

Когато държавата членка по идентификация е получила сума по справка-декларация за ДДС, която впоследствие се оказва неточна, а държавата членка вече е разпределила тази сума в държавите членки по потребление, тези държави членки по потребление възстановяват получените от тях съответни части от надвнесената сума пряко на данъчнозадълженото лице или на посредника, действащ от негово име.

Когато обаче надвнесените суми се отнасят за периодите до последния период за деклариране през 2018 г. включително, държавата членка по идентификация възстановява релевантен дял от съответната част от сумата, задържана в съответствие с член 46, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 904/2010, а държавите членки по потребление възстановяват разликата между надвнесената сума и сумата, която се възстановява от държавата членка по идентификация.

Държавата членка по потребление информира по електронен път държавата членка по идентификация за размера на тези възстановявания.

Член 63а

Когато данъчнозадължено лице или посредник, действащ от негово име, е подал справка-декларация за ДДС съгласно член 364, член 369е или член 369т от Директива 2006/112/ЕО, но не е извършено плащане или плащането е в по-малък размер от сумата, получена като резултат по справката-декларация, държавата членка по идентификация напомня по електронен път на данъчнозадълженото лице или на посредника, действащ от негово име, за всеки просрочен ДДС на десетия ден след деня, в който плащането е трябвало най-късно да бъде направено, съгласно членове 367, 369и и 369х от Директива 2006/112/ЕО.

Държавата членка по идентификация информира по електронен път държавата членка по потребление, че е изпратено напомняне.

За всички последващи напомняния и стъпки, предприети за събиране на ДДС, е отговорна съответната държава членка по потребление. Когато тези последващи напомняния са издадени от държава членка по потребление, съответният ДДС се плаща на тази държава членка.

Държавата членка по потребление информира по електронен път държавата членка по идентификация, че е издадено напомняне.

Член 63б

Когато не бъде подадена справка-декларация за ДДС, или когато справка-декларацията за ДДС е подадена със закъснение или е непълна или неточна, или когато плащането на ДДС е със закъснение, всякакви лихви, глоби или други разноски се начисляват и определят от държавата членка по потребление. Данъчнозадълженото лице или посредникът, действащ от негово име, заплаща тези лихви, глоби или други разноски пряко на държавата членка по потребление.

Подраздел 10

Регистри

Член 63в

1. За да могат да бъдат разглеждани като достатъчно подробни по смисъла на членове 369 и 369к от Директива 2006/112/ЕО, регистрите, водени от данъчнозадълженото лице, съдържат следната информация:

а) държавата членка по потребление, в която са доставени стоките или услугите;

б) вида на услугите или описание и количество на доставените стоки;

в) датата на доставка на стоките или услугите;

г) данъчната основа, като се посочва използваната валута;

д) всякакво последващо увеличаване или намаляване на данъчната основа;

е) прилаганата ставка на ДДС;

ж) размера на дължимия ДДС, като се посочва използваната валута;

з) датата и размера на получените плащания;

и) всякакви плащания по сметка, получени преди доставката на стоките или услугите;

й) когато е издадена фактура, информацията, която се съдържа във фактурата;

к) по отношение на услугите — информацията, използвана за определяне на мястото, където е установен клиентът или където има постоянен адрес или обичайно местоживеене, а по отношение на стоките — информацията, използвана за определяне на мястото, където започва и завършва изпращането или превоза на стоките до клиента;

л) всяко доказателство за възможно връщане на стоки, включително данъчната основа и прилаганата ставка на ДДС.

2. За да могат да бъдат разглеждани като достатъчно подробни по смисъла на член 369ч от Директива 2006/112/ЕО, регистрите, водени от данъчнозадълженото лице или от посредника, действащ от негово име, съдържат следната информация:

а) държавата членка по потребление, в която са доставени стоките;

б) описание и количество на доставените стоки;

в) датата на доставка на стоките;

г) данъчната основа, като се посочва използваната валута;

д) всякакво последващо увеличаване или намаляване на данъчната основа;

е) прилаганата ставка на ДДС;

ж) размера на дължимия ДДС, като се посочва използваната валута;

з) датата и размера на получените плащания;

и) когато е издадена фактура, информацията, която се съдържа във фактурата;

й) информацията, използвана за определяне на мястото, където започва и завършва изпращането или превозът на стоките до клиента;

к) доказателство за възможно връщане на стоки, включително данъчната основа и прилаганата ставка на ДДС;

л) номера на поръчката или уникалния номер на сделката;

м) уникалния номер на пратката, когато данъчнозадълженото лице участва пряко в доставката.

3. Информацията, посочена в параграфи 1 и 2, се записва от данъчнозадълженото лице или от посредника, действащ от негово име, по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставена стока или услуга.

Когато от данъчнозадължено лице или от посредник, действащ от негово име, е поискано да представят по електронен път регистрите, посочени в членове 369, 369к и 369ч от Директива 2006/112/ЕО и той не е успял да ги представи в срок от 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчнозадълженото лице или на посредника, действащ от негово име, да представи тези регистри. Държавата членка по идентификация информира по електронен път държавата членка по потребление, че е изпратено напомняне.“;

6) в глава XI се вмъква следният раздел:

„РАЗДЕЛ 3

Специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос

(Членове 369ш — 369щб от Директива 2006/112/ЕО)

Член 63г

За прилагането на ежемесечно плащане на ДДС при внос в съответствие със специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, предвиден в дял XII, глава 7 от Директива 2006/112/ЕО, биха могли да се приложат условията за разсрочено плащане на митата в съответствие с Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ((*).

За целите на прилагането на специалния режим държавите членки може да считат, че условието за „представяне на стоките на митницата от името на лицето, за което стоките са предназначени“ е изпълнено, ако лицето, което представя стоките на митницата декларира своето намерение да използва специалния режим и да събере ДДС от лицето, за което стоките са предназначени.

_____

(*) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2021 г.

При все това държавите членки позволяват на данъчнозадължените лица и посредниците, действащи от тяхно име, да подават информацията, изисквана съгласно член 360, член 369в или член 369о от Директива 2006/112/ЕО за регистриране по специалните режими, считано от 1 октомври 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 21 ноември 2019 година.

За Съвета
Председател
H. KOSONEN